

og de Herrer kunde med Rette beklage sig over, at Stationsbyernes Bygninger ikke kom til at betale Skat til Kommunerne. Her er det afgørende Punkt i hele Skatte-spørgsmaalet. Man sagde da: „Naar vi overhovedet i Virkeligheden have strøget Gammelkatten, saa lad os enes da i alt Fald om at faa noget godt ud af den — og saa gennemførtes Ejendomsskylden, der, som de Herrer vide, som Kommuneskat er en fortræffelig Skat og som Statsskat antagelig. Vi fik altsaa en Skat, som havde den Fordel, at den løste det landkommunale Skatte-spørgsmaal, løste det afgørende og endeligt. Vi bleve fri for Matriklen af 1844 og bleve fri for alle de Ulemper, der vare forbundne med den. Den var jo ret forældet, og mange kunde med Rette beklage sig over den, selv om den i sin Tid havde været god, men nu fik vi i Stedet for den Ejendomsskylden, som de Herrer have anerkendt for at være en god Skattereform, og som mange indenfor venstre Fløj af Reformpartiet vare tilfredse med, fordi de deri, og jeg mener med Rette, saa en Slags Jordrente-værdi-beskatning. Jeg er nemlig ikke i Tvivl om, at den delvis vil komme til at hvile paa Ejerne og ikke paa Lejerne. Som sagt, vi fik noget godt ud af noget slet, fik samtidig, hvad der var Landstingets Skyld, den mellemkommunale Skat ordnet ved Forskelsbeskatningsprincippet og fik ikke den mindre gode Lov, som Skattekommissionen havde lavet til Løsningen af dette Spørgsmaal. Mit Standpunkt er med andre Ord ene og alene sagligt, jeg havde helst set — og jeg glædede mig over, at nogle af mine Meningsfæller, f. Eks. det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), stod paa mit Standpunkt — at Landstinget havde staaet med knyttede Hænder og sagt: vi ville ikke spille med; men jeg kan ogsaa forsvare og mener, at det er et forsvarligt Standpunkt, naar Landstinget sagde: Er det hele tabt, saa give vi ogsaa det hele op, men saa sørge vi for, at der kommer noget nyt og godt i Stedet. Min Konklusion er altsaa den, at det, der er galt ved det ny, Gammelkattens Afskaffelse, det skyldes det ærede Medlems Meningsfæller, hvorimod det, at vi fik det gode, den landkommunale Skatteordning, skyldes Ministeriet Sehesteds Forslag.

Jeg skal ikke komme ind paa den rent politiske Betragtning. Det ærede Medlem sagde til mig, at han syntes, jeg havde en sær Kærlighed til Ministeriet Sehested. Ja, det kan være, og det er

maaske særlig, fordi jeg ser af dets Efterfølgeres Handlinger, at det var et aldeles fortræffeligt Ministerium, ligesom ogsaa, fordi jeg føler, at det blev i mange Maader uretfærdigt behandlet ikke blot af det høje Flertal her, men ogsaa til Dels fra sit eget Partis Side. Jeg synes ikke, at det ærede Flertal var saa godt og saa hensynsfuldt imod det, som det fortjente, jeg mener endog, det var ret hensynsløst; jeg erindrer saaledes om Skattebetænkningen, der fremkom, saa vidt jeg ved, med den nuværende højtærede Justitsminister som Pennfører. Jeg indrømmer, at jeg kan vanskelig se paa de frikonservative uden Bitterhed, og det staar for mig, at der kan være noget vist berettiget i, at naar det atter vil forenes med Højrepartiet, saa vil Vejen for de frikonservative Medlemmer til det gamle Højre gaa over Canossa.

Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) talte om en Slægtning, jeg skulde have. Jeg kan oplyse det ærede Medlem om, at vedkommende Mand virkelig blev sat op af Kommunalbestyrelsen fra 1,200 til 1,500 Kr., hvad der, efter hvad det ærede Medlem sagde, var for lidt. Naar jeg omtalte forskellige gode Egenskaber hos ham, gjorde jeg det ikke, fordi jeg var en Slægtning af ham, thi jeg har ikke nogen i den Grad abnormt udviklet Familiefølelse, men jeg gjorde det af den Grund, at jeg vilde paapege, at denne Mand var en jævn, typisk Bonde, som ikke vilde besvige Landet eller Kommunen og i og for sig ikke vilde gøre noget uret. Eksemplet var i Virkeligheden typisk, men ærede Medlemmer have privat overfor mig bekræftet den samme Erfaring, som jeg har gjort; der er saaledes blevet nævnt for mig et Tilfælde, hvor en velhavende Gaardmand opgav sin Indkomst til 175 Kr. Jeg har hørt fra Slagelse, fra forskellige Venner dene, nogle ganske mærkelige Skatteansættelser. Jeg mener derfor, at naar jeg nævnte denne Mand, var det som et typisk Eksempel, som skulde vise, at vore Landboere ikke forstode fuldt ud at ansætte deres Indkomster.

Det ærede Medlem for Søby (Vilhelm Lassen) vendte sig derefter til Reformarbejdet under denne Regering; og han var fuldstændig benovet over disse Reformere. Det ærede Medlem nævnedes Børneloven, Ulykkesforsikringsloven o. s. v. Angaaende Børneloven kan jeg sige, at naar det ærede Medlem var bedrøvet paa mine Vegne, saa oversaa han den Mulighed, at jeg som kon-